

fattes af levnedsmiddelovens regler, medmindre de særlige love stiller mindst ligeså vidtgående krav med hensyn til de pågældende levnedsmidler, samt at særlovgivningen, for at man kan undgå dobbelte kontrolregler, i videst muligt omfang bør bringes på højde med levnedsmiddelovens krav, går således §§ 9, stk. 2 og 3, 10, 11 og 12, stk. 2, og 13 i nærværende forslag ud på at tilvejebringe regler, som for kød, slagteaffald og kødvarers vedkommende stiller mindst ligeså vidtgående krav som levnedsmiddelovforslaget.

Imidlertid har det vist sig hensigtsmæssigt samtidig at søge loven ændret på andre punkter, hvorved navnlig skal peges på bestemmelserne i forslaget § 2, stk. 5, som tilsigter at åbne mulighed for, at nødslagtninger i større omfang, end tilfældet er nu, kan foregå i slagterier og offentlige slagtehus. Endvidere skal peges på bestemmelsen i § 5, stk. 2, som tilsigter helt at fjerne betegnelsen 2. klasses kød fra kødkontrolloven, således at der i omsætningen kun anerkendes det, man hidtil har betegnet som 1. klasses kød og slagteaffald, eller som nærværende forslag betegner det: Kød og slagteaffald, der er ubetinget godkendt til menneskeføde.

Herudover har man foreslået en række mindre ændringer, der dels er en konsekvens af de foran omhandlede ændringer, og dels er en å jourføring af loven af såvel formel som reel art, herunder bortfald af overgangsbestemmelser. Man henviser iøvrigt til bemærkningerne vedrørende de enkelte paragraffer.

Til § 1.

De foreslåede ændringer i den nugældende lov tilsigter en forbedring af definitionerne, uden at der dog derved ændres noget i den hidtidige praksis.

Til § 2.

Ad stk. 1: Ordet „sundhedsvedtægt“ er, som også andre steder i forslaget, ændret til „kødkontrolregulativ“, idet dette er i overensstemmelse med de faktiske forhold og med bestemmelsen i den nugældende lovs § 15, stk. 2, der iøvrigt af systematiske grunde foreslås optaget her. Endvidere har man fundet det hensigtsmæssigt nærmere at nævne, hvilke bestemmelser der i overensstemmelse med hidtidig praksis i medfør af den nugældende kødkontrollov — udover de i § 2, stk. 2, omhandlede former for kødkontrol — kan optages i et kommunalt kødkontrolregulativ.

Ad stk. 2; I. Se bemærkningerne til § 4.

Ad stk. 2, II, a. Sidste punktum, indeholdende krav om et specielt slagtelokale til nødslagtning, er strøget. Såvidt vides, eksisterer der ikke noget sådant lokale i nogen kommune i landet, se iøvrigt bemærkningerne ad stk. 3.

Ad stk. 2, II, c. Den nugældende lovs regler om, hvad der skal være i naturlig forbindelse med kroppen, er hverken i overensstemmelse med eller så fyldige som kødkontrolregulativernes regler. Det må anses for uundværdigt at give detaljerede bestemmelser i selve loven.

Ad stk. 2, II, d. Den tilsvarende bestemmelse i den nugældende lov er ofte blevet betegnet som uforståelig. Det er derfor tydeliggjort, at bestemmelsen for de private slagtehus skal svare til, hvad § 2, stk. 2, I, indeholder for de offentlige slagtehus.

Ad stk. 3. Den nugældende bestemmelse er forældet og kan udgå. Den foreslåede nye bestemmelse tilsigter dels for de private slagtehus vedkommende at erstatte den slettede bestemmelse i § 2, stk. 2, II, a, og dels, hvad der er nyt, at lade bestemmelsen omfatte også offentlige slagtehus og eksportslagterier til sikring af, at syge dyr slagtes passende adskilt fra sunde dyr.

Ad stk. 4, b. Ændringen tilsigter at bringe loven i overensstemmelse med den bestående praksis. Det er en betingelse, at det er nødvendigt at nedslå sådanne dyr på stedet. Nødvendigheden kan være til stede, selvom lidelsen ikke er pludselig indtrådt. På den anden side findes mange tilfælde, hvor dyr slagtes ved pludselig indtrådte sygdomme eller ulykkestilfælde, men hvor nedslagning på stedet ikke er nødvendig.

Ad stk. 4, c. Kontrollen ved de nævnte institutioner foreslås foretaget af kommunens kontrollerende dyrlæge i stedet for blot af en dyrlæge, hvilket er i overensstemmelse med hidtidig praksis. Iøvrigt er det et spørgsmål, om denne særstilling for forsørgelsesanstalter, kostskoler og pensionater fremfor hospitaler og beværtninger bør opretholdes, idet en reel begrundelse for særstillingen er vanskelig at påvise.

Ad stk. 4, d. Forsørgelsesanstalter, kostskoler og pensionater er ikke private, jfr. §§ 2, stk. 4, c, og 8, stk. 3, og de bør derfor også anføres her.

Ad stk. 5. Bestemmelsen tilsigter at få nødslagtninger foretaget under så gode forhold og så god kontrol som muligt i modsætning til nu, hvor langt den største del